

Forfatter: Sibbern, F. C.

Titel: Udrag fra Efterladte Breve af Gabrielis

Citation: Sibbern, F. C.: "Efterladte Breve af Gabrielis", i Sibbern, F. C.: *Efterladte Breve af Gabrielis*, udg. af Henrik Schovsbo , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, [Valby], Borgen, [1998], s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-sibbern01val-shoot-idm139907531087088/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Efterladte Breve af Gabrielis

hele Livet igjennem faae nok at gjøre med dette for tidligen i dem opæggede Jeg.

Frygteligt stormer alting ind paa de Smaae, for ret tidligt at skille dem ved deres Barnlighed, der sødt og rørende gaaer op i Momentets rene, udeelte Nydelse. Men af alle Fremskyndelser og Ansporelser, hvorved man river dem ud af denne, uden Tanke paa Fremtid, i Øieblikkets Fylde lykkelige Tilværelse, og øver dem i, ærgjerrigen at see fremad, og at see Timens Nydelse ei i Timen selv, men i et fjærnt, forfiængeligt Maal, af alle disse Pirringer hader jeg ingen mere, end dette formelige System af Incitamentet for Ambitionen, som man kalder den, ved hvilke de Smaae ved Underviisningen forfølges hver Dag og hver Maaned og hvert Qvartal og hvert Aar. Det hjælper ikke, at man forsikkrer mig, at de ellers ikke kunne bringes til at læse tilgavns; jeg bliver ved at sige: Lader dem heller lære mindre, end at l'anspore dem ved Udsigter, Berømmelse og Ærgjærrighed. I ægge en Djævel op i dem, med hvilken de faae at gjøre, saalænge de leve. Dog er det her paa dette Sted ikke saa slemt, som ellers paa de fleste Steder. Her hersker i det hele megen Frihedsaand.

Den 21de Octbr.

Jeg sender Dig herved igjen snarere en Dagbog, end et Brev. Hvad der kan tildrage sig her i Egnen, forlanger Du vist ikke, jeg skal fortælle Dig. Men lad mig dog engang vide, hvad Du veed om Tildragelserne derude i den store Verden. Her har man alleslags Rygter.

Den 22de Octbr.

Jeg har ofte ønsket mig ind i en Krig. Uhyre Tilskikkelser vilde jeg udholde, kun ikke tabe Livet eller Sundheden. Saar vilde jeg tage, saa mange jeg med uforstyrret Helbred kunde taale. Jeg har forstillet mig, hvor meget det vilde hjelpe mig. Maaskee tilsidst ikke det engang.